

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023

Εκδόσεις Κίχλη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΧΙΟΝΗΣ

Όντα και μη όντα

επίμετρο: Γιώτα Κριτσέλη (αφηγήματα) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Στις σελίδες αυτού του βιβλίου, αναμειγνύονται όλα σχεδόν τα είδη του λόγου, καταργώντας τα μεταξύ τους όρια. Το παραμύθι σμίγει με το δοκίμιο, το δοκίμιο με την ποίηση, η ποίηση με τη φυσική ιστορία. Πραγματικά όντα γίνονται φανταστικά, αφηρημένες έννοιες, αντικείμενα και φυσικά φαινόμενα αποκτούν ιδιότητες όντων, τέρατα εξανθρωπίζονται, άνθρωποι τερατοποιούνται, το ζωικό και το φυσικό βασίλειο εμπλουτίζονται με νέα, άγνωστα ως τώρα είδη. Τι είναι λοιπόν αυτό το βιβλίο; Ένα παιχνίδι; Ναι, ένα παιχνίδι που, ενώ ακυρώνει τη σοβαρόφάνεια, παραμένει ωστόσο σοβαρό, γιατί, όπως λέει και ένα σπανιόλικο τραγούδι, *La vida es una broma seria*, δηλαδή η ζωή είναι ένα σοβαρό αστείο, ενίοτε και τραγικό.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

Το αλάτι του Bad Ischl

(συλλογή πεζών) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Έργα με σύμμεικτα κείμενα δεν έχουν παράδοση στα γράμματά μας. Το μικροδοκίμιο, το ταχυαφήγημα, πλάι στην ημερολογιακή εγγραφή, στον αφορισμό και στην ηθολογική αποστροφή μπορεί να δίνουν στους νεότερους μιαν εικόνα μοντερνικότητας με την ετερογένειά τους, αλλά είναι ναμπάλαιος λόγος που κατάγεται από τους ηθολόγους. Στα βιβλία του Κώστα Μαυρουδή, όσα δεν είναι ποιητικά ή αφηγήματα, καλλιεργείται αυτή η μορφή. Πυκνή, σύντομη, ακριβής, επιλέγει το θέμα της από την Ιστορία, τη βιοματική ζωή (διαθλασμένη πάντα από την ποίηση) και συγχρόνως βρίσκεται σε συνεχή διάλογο με την έννοια του χρόνου και το έργο της τέχνης. Η γραφή του χαρακτηρίζεται επίσης από λεπτή ειρωνεία που του επιτρέπει να βλέπει τα πράγματα από απόσταση, από στοχαστικότητα που προκύπτει ως απόσταγμα από την καθημερινή εμπειρία ή το αναγνωστικό βίωμα, και βέβαια από προσήλωσιν στην αισθητική διάσταση της ζωής, ένα σπάνιο είδος αισθητικής αρετής. Μια κάποια μελαγχολία που διαποτίζει τα κείμενά του λειτουργεί ως συγκρατημένο χαμόγελο απέναντι στη διάχυτη ρηχότητα.

Το υπό έκδοση βιβλίο με τον τίτλο «Το αλάτι του Bad Ischl» αποτελεί το τέταρτο μιας τετραλογίας, η οποία συγκροτείται από τα βιβλία που προηγήθηκαν: «Με εισιτήριο επιστροφής», «Οι Κουρτίνες του Γκαριμπάλντι» και «Στενογραφία».

Η. Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ροζαμούνδη

(διηγήματα) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

[...] Τα πάντα στα κατ' όναρ τοπία του Η.Χ. Παπαδημητράκοπουλου ξεκινούν σαν να μη συμβαίνει τίποτε. Πρόσωπα και πράγματα δείχνουν απολύτως φυσιολογικά και αμετακίνητα στις θέσεις τους, μέχρι που κάτι αρχίζει –ανεπαίσθητα πρώτα, πιο έντονα μετά– να τα ταρακουνά και να τα απορρυθμίζει. Τα σχήματα μπερδεύονται, οι ιδιότητες αντιμετατίθενται ή παραμορφώνονται, η χρονική αλληλουχία σπάει και οι νεκροί βγαίνουν στο προσκήνιο για να συνομιλήσουν με τους ζωντανούς, άλλοτε με περιπαικτική διάθεση και άλλοτε γεμάτοι θλίψη. Στο κέντρο των γεγονότων στέκει πάντοτε ο αυτοβιογραφούμενος αφηγητής, με μειωμένη όμως πια την παλιότερη αυτοπεποίθησή του – η εγκατάλειψη στην αγκάλη των ενυπνίων δεν επιτρέπει ούτε την ειρωνική απόσταση ούτε την αιδήμονα σιγή του. Εξάλλου στις διηγήσεις του παρεισδύουν τώρα όχι μόνο κομμάτια από το παρελθόν, που συγχέονται παράταιρα με το παρόν, αλλά και ψήγματα από μια υπερκείμενη πραγματικότητα, η οποία κινείται στην περιοχή του άλογου, του υπερφυσικού ή και του καθαρά φανταστικού, χωρίς πάντως να βιάζεται να μας πείσει για τον εξωλογικό της χαρακτήρα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ιστορίες από ένα περασμένο μέλλον

(διηγήματα) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Όλα τα αφηγήματα αυτής της συλλογής (οι νουβέλες «Ισμαήλ» και «Συνφούντ», όπως και το εκτενές διήγημα «Η φωτογράφος»), αλλά και τα υπόλοιπα επτά διηγήματα, ακόμα κι αν φορούν το ένδυμα της «μελλοντικής ιστορίας» μιλούν για το τώρα, για το ήδη συντελεσμένο· είναι πράγματι *Ιστορίες από ένα περασμένο μέλλον*. Και βέβαια στον πυρήνα τους βρίσκεται πάντα ο άνθρωπος: ο τρωτός, πάσχων άνθρωπος απέναντι στην αμείλικτη κυριαρχία της εικόνας («Η φωτογράφος», «Γιανγκτσιό ντιέναο»), απέναντι σ' έναν ολέθριο πόλεμο («Συνφούντ», «Η πιανίστρια»), στην τυφλή, ωμή βία («Ισμαήλ»), ή και στη βίωση του κόσμου ως παιδικού τραύματος στα διηγήματα «Έτσι», «Σφαίρες» και «Ο πλανήτης με τους δύο ήλιους».

Η γραφή του Μιχάλη Μακρόπουλου, με τρυφερότητα, υπαρξιακό στοχασμό, απέρριπτη ποιητικότητα καθώς κι εκφραστική λιτότητα, αγγίζει συναισθηματικά τον αναγνώστη και συγχρόνως αφυπνίζει τη σκέψη του.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΧΤΙΤΣΗΣ

Ο ήρωας της Γάνδης

φιλολογική επιμέλεια: Βίκτωρ Καμχής, Γιώτα Κριτσέλη,
επίμετρο: Ηλίας Γιούρης (μυθιστόρημα) ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Το πρόσχημα του μυθιστορήματος είναι μια πλοκή κατασκοπευτικού δόθθεν τύπου ή μια διασκεδαστική μάλλον παρωδία κατασκοπευτικού θρίλερ. Την ιστορία την αφηγείται ένας ανώνυμος αφηγητής, ένας άσημος γέρος γραφιάς των δικαστικών αρχείων της Γάνδης, ο οποίος στα νιάτα του έζησε, ως μέλος του υπηρετικού προσωπικού, στο σπίτι του «σατανικού» κατασκόπου Στοππάκιου Παπένγκους, ενός κακομαθημένου αρχοντόπουλου, που γλιστρά στην κατασκοπεία από αδυναμία, από ματαιοδοξία ή από μια νοσηρή δίψα δυνατών συγκινήσεων όντας ανίκανος να επιτύχει κάποιο συγκεκριμένο στόχο στη λογοτεχνική σκηνή, όπως φιλοδόξησε κάποτε ο ίδιος.

Όχι, δεν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ρεαλιστικό μυθιστόρημα τον *Ήρωα της Γάνδης*. Το αντίθετο συμβαίνει.

Η επιστολική μορφή του μυθιστορήματος και η υφή του άγχους του αφηγητή γεννούν την υποψία ότι ο συγγραφέας γλιστρά σε ένα είδος εσωτερικής αυτοβιογραφίας ή ότι ο αφηγητής είναι μία ακόμη persona του.

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΚΝΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ

Έρωτας στον καιρό της ειρωνείας

(μυθιστόρημα) ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

14 χρόνια μετά την πρώτη κυκλοφορία του και τις αλλεπάλληλες εκδόσεις που είχε επιτύχει τότε, το μυθιστόρημα της Αγγέλας Καστρινάκη *Έρωτας στον καιρό της ειρωνείας* κυκλοφορεί ξαναδουλεμένο. Τι συμβαίνει και ερωτεύονται δύο άνθρωποι που έχουν τακτοποιημένη και ευχάριστη ζωή μέσα στις οικογένειές τους; Ποιος δαίμονας ανατροπής ωθεί στη διάλυση της κανονικότητας; Αλλά και ποιος δαίμονας αποσταθεροποιεί τον νέο σφοδρό έρωτα; Ο δεύτερος είναι, καθώς φαίνεται, ο δαίμονας της ειρωνείας, αυτός που μας κάνει να βλέπουμε τα πράγματα παίρνοντας απόσταση από τον ίδιο μας τον εαυτό, μια τάση σχετικοποίησης όλων των αισθημάτων. Η απιστία εντέλει συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες, όπως δείχνει η συγγραφέας συνομιλώντας διακειμενικά με ποικίλους προλαλήσαντες (από τον Γκαίτε ως την Π. Σ. Δέλτα). Συγκινητικό αλλά και με υπόγειο χιούμορ, το μυθιστόρημα της Καστρινάκη επιδιώκει να φτάσει στο βυθό των αισθημάτων και να τα εκφράσει με μια γλώσσα ταυτόχρονα δροσερή και καλλιεργημένη.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΛΟΥΦΑΚΟΣ

Τα δημοσιευμένα έργα

[Τόμος 1: Πρωτότυπα] / [Τόμος 2: Μεταφρασμένα]

φιλολογική επιμέλεια - επίμετρο: Γιώργος Ανδρειωμένος ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ένα από τα ζητούμενα της ελληνικής μεταπολεμικής γραμματείας είναι η συνολική έκδοση του πρωτότυπου και μεταφραστικού έργου του Κώστα Κουλουφάκου (1924-1994), σημαντικής λογοτεχνικής, πνευματικής και πολιτικής προσωπικότητας του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα. Μολονότι το όνομά του είναι γνωστό στους ενασχολούμενους με τα πολιτιστικά δρώμενα της περιόδου, τα γραπτά του παραμένουν εν πολλοίς άγνωστα και δυσπρόσιτα στο ευρύτερο κοινό, όχι μόνο επειδή σημαντικός αριθμός από αυτά έχει δημοσιευτεί με διάφορα ψευδώνυμα, αλλά και γιατί έχουν τυπωθεί σε ποικίλα έντυπα. Το κενό αυτό φιλοδοξούν να καλύψουν οι παρόντες δύο τόμοι, στους οποίους ο καθηγητής Γιώργος Ανδρειωμένος συγκεντρώνει όσα δημοσίευσε ο Κουλουφάκος, είτε αυτοτελώς, είτε σε συλλογικές εκδόσεις, περιοδικά και εφημερίδες, περιλαμβάνοντας σε αυτούς και λιγοστά κείμενα του δημιουργού τα οποία παραδίδονται σε χειρόγραφη μορφή. Παράλληλα, στο επίμετρο, σκιαγραφείται η ζωή του συγκεκριμένου συγγραφέα και αποτιμάται το πολυσιδεές έργο του. Η έκδοση συνοδεύεται από φιλολογικά σχόλια, φωτογραφικό παράρτημα, συγκεντρωτικά εργογραφικά περιεχόμενα και αναλυτικό ευρετήριο προσώπων.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΑΞΙΩΤΗΣ

Συλλέκτης κάθε μίσους

(μυθιστόρημα) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Ο Βασίλειος Βεντούρας ή Μπιλ είναι έγκλειστος σε σωφρονιστικό κατάστημα υψίστης ασφαλείας. Συνωστισμός, βία, βιασμοί, φόνοι, αποδράσεις: στοιχεία που συνθέτουν το σκηνικό σήψης των ελληνικών φυλακών. Θέλει να ιστορήσει τη ζωή του, να αφηγηθεί τις δέκα ζωές του, αλλά εκεί που νομίζει ότι κατέχει το θέμα, αυτό γλιστρά μέσα από τα δάχτυλά του και χάνεται, με κίνδυνο η ζωή του να μείνει ακαρτογράφητη. Θα γράψει εντέλει την αυτοβιογραφία του, με τον τρόπο που εκείνος επιθυμεί. Ορισμένοι θα επιχειρήσουν να την παραβιάσουν. Τα κλειδιά τους θα είναι πολλά, μα η πόρτα εισόδου θα σταθεί ανθεκτική στις παραβιάσεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Μικρές αποστάσεις

(νουβέλα) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Κάτι μας σπρώχνει και μας ωθεί να βγούμε από τον εαυτό μας.

Ο Πέτρος Καρτίνης και η Κλεονίκη Μπάρνα αρχίζουν να βγαίνουν τον Γενάρη του 2015· στο αγαπημένο τους στέκι, ένα μπαρ στην οδό Καλλιδρομίου, συζητούν για τον έρωτα, τα όνειρα, τη ζωή τους. Πλησιάζουν ο ένας τον άλλον, απομακρύνονται, πλησιάζουν ξανά... Το κέλυφος της πόλης είναι το σκηνικό μέσα στο οποίο κινούνται.

Μια ιστορία πλεγμένη με γλώσσα κρουστή, όπου οι μικρές και οι μεγάλες αποφάσεις, οι μικρές και οι μεγάλες στιγμές αναμετρώνται σε μέρη καθημερινά, ανταλλάσσουν όπλα, λέξεις χρυσές και χάλκινες κι έπειτα χωρίζουν.

Χωρίζουν μέχρι την επόμενη συνάντηση.

Πεζογραφία δωματίου ή Ημέρες εγκλεισμού

επίμετρο: Αριστοτέλης Σαΐνης, Γιώτα Κριτσέλη ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Στον τόμο περιλαμβάνονται δέκα κείμενα που διακρίθηκαν στον διαγωνισμό «Πεζογραφία δωματίου ή Ημέρες εγκλεισμού».

- Στην κατηγορία των συγγραφέων που έχουν εκδώσει ήδη άλλα βιβλία συμμετέχουν: Τάκης Γεράρδης, Λίλα Κονομάρα, Ολβία Παπαπλίου, Γιώργος Πολυμενάκος, Γεωργία Τριανταφυλλίδου.
- Στην κατηγορία των πρωτοεμφανιζόμενων συμμετέχουν: Σταμάτης Ζωχιός, Τζόσουα Μπάρλεϊ, Αλέκα Πλακονούρη, Χριστίνα Πλατή και Όλγα Αικατερίνη Φουντέα.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΓΚΙΛΜΠΕΡΤ ΚΗΘ ΤΣΕΣΤΕΡΤΟΝ

Ουτοπία τοκογλύφων (δοκίμιο)

εισαγωγή - μετάφραση - σημειώσεις: Κατερίνα Σχινά **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ**

Γραμμένα μεταξύ 1913-1915 για τη σοσιαλιστική εφημερίδα *Daily Herald*, από τις σελίδες της οποίας ο Γκ. Κ. Τσέστερτον εξαπέλυε τους μύδρους του εναντίον τόσο του καπιταλισμού όσο και του σοσιαλισμού (!), τα τρία κείμενα που συγκροτούν τη συλλογή «Ουτοπία τοκογλύφων» αποτελούν ένα έξοχο δείγμα του θάρρους, του χιούμορ, της «ηρωικής ταπεινότητας» με τα οποία ο συγγραφέας ανέτεμνε την ανοποσία της οικονομικής και πολιτιστικής ζωής του καιρού του. Στο εκτενέστερο, το οποίο δίνει και τον τίτλο του στη συλλογή, ο Τσέστερτον εξετάζει όλες τις πτυχές του βιομηχανικού πολιτισμού και τις βρίσκει ελλειπείς. Με αστραφτερό πνεύμα και αδιάσειστη κοινή λογική, αναλύει την επίδραση της καπιταλιστικής νοοτροπίας στην τέχνη, τον πολιτισμό, την οικογενειακή ζωή, την εργασία, επισημαίνοντας ότι η ανθρώπινη καθημερινότητα υποβαθμίζεται λόγω της υποκατάστασης της ανθρωπιάς, της ορθοφροσύνης, της δικαιοσύνης και της συμπόνοιας από την τυφλή επιδίωξη του κέρδους. Κείμενο οργισμένο και εν πολλοίς προφητικό, προβλέπει τα αδιέξοδα στα οποία οδηγούν την κοινωνία οι εσφαλμένες προτεραιότητες των πολιτών, αλλά κυρίως η αποδοχή της ανηθικότητας στον δημόσιο βίο.

ΕΜΙΛΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ

Ποιήματα (ποίηση)

προλεγόμενα - μετάφραση: Κώστας Κουτσοурέλης **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Σαν τα παιδιά, η Ντίκινσον ρουφάει τον κόσμο αφιltrάριστο – κάθε χαρά της είναι απέραντη, κάθε της λύπη απαρηγόρητη. Οι στίχοι της είναι ένα διαρκές ανάκρουσμα οριακών συναισθημάτων, μια ακροβασία πάνω στο δίκωπο ξυράφι της συντριβής και της ευδαιμονίας. Δεν υπάρχει τίποτε νερωμένο εδώ, τίποτε το κλιάρο, τίποτε το μέτριο.

Τα θέματά της είναι συναφή με την ποιητική της κι αυτή πάλι ταυτίζεται με τη βιοθεωρία της. Καθαρά ρομαντική, τρεις θεούς προσκυνά: τη Λέξη, την Έκσταση και την Αλήθεια. Πάει να πει, κατά σειρά: τη δύναμη της έκφρασης, τη μέθη της ζωής και την αυθεντικότητα του βιώματος.

Ο καιρός και ο τόπος στάθηκαν φιλέταιροι για το κορίτσι απ' το Άμχερστ. Έζησε στη βαθιά επαρχία όταν όλη η Αμερική ήταν τέτοια – πάει να πει μακριά από τον θόρυβο και τους περισπασμούς, προστατευμένη από τον «αρχόμενο αιώνα της εξυπνάδας». Είχε την πρόνοια μάλιστα, ή την τύχη, να μη συναγελαστεί το λογοτεχνικό σινάφι, που ανθρώπους της δικής της φτιαξιάς πάντοτε τους μολύνει.

Τι ήταν και τι θέλησε το λένε μόνο τα ποιήματά της. Αυτό το θαύμα του ατόφου λυρισμού, αυτό το διαρκές τραγούδι που λάμπει ανεξαρτήτως εντελώς της αφορμής, στον ενθουσιασμό ή την πικρία, στην αληθδόνά ή τη χαρά, στη γνώση ή την απόγνωση, σ' ό,τι μικρό ή μεγάλο.

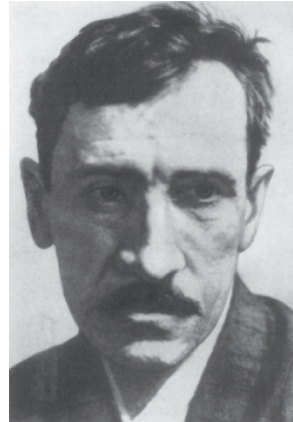

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΓΚΡΙΝ

Ιστορίες από την Γκρινλανδία και άλλους τόπους

μετάφραση από τα ρωσικά - επίμετρο: Βιργινία Γαλανοπούλου
(ανθολογία διηγημάτων) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Οι ιστορίες του βιβλίου εκτυλίσσονται στην Γκρινλανδία, τη φανταστική ήπειρο που έπλασε η δημιουργική γραφή του Γκριν, όσο και σε άλλους τόπους. Κοινό χαρακτηριστικό των ηρώων είναι η αδυναμία τους να συμμορφωθούν με τις κοινωνικές συμβάσεις και με τον ρόλο που αυτές υπαγορεύουν, ενώ ενίοτε έρχονται σε ανοιχτή ρήξη με τη συμβατική λογική. Μέσα από αυτές τις ιστορίες υπαρξιακής αγωνίας ο αναγνώστης ανακαλύπτει την ξεχωριστή, πολυεπίπεδη γραφή του Γκριν.

ΤΖΟΖΕΦ ΚΟΝΡΑΝΤ

Η καρδιά του σκότους

μετάφραση: Μιχάλης Μακρόπουλος

επίμετρο: Μιχάλης Μακρόπουλος και άλλα συνοδευτικά κείμενα (επιμ.: Αργύρης Παπασυριόπουλος)
(νουβέλα) **ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ**

Ένας «κλασικός» μοντέρνος, ο Πολωνός Τζόζεφ Κόνραντ, επηρέασε όσο λίγοι αγγλόφωνοι συγγραφείς τη μορφή που πήρε η λογοτεχνική αφήγηση τον 20ό αιώνα, και σαφώς η *Καρδιά του σκότους*, τούτη η πολυδιαβασμένη νουβέλα, συγκαταλέγεται στην κορωνίδα του έργου του. Ο Τσάρλι Μάρλοου, κυβερνήτης ενός ποταμόπλοιου, διαπλέει τον ποταμό Κονγκό την εποχή που ο Λεοπόλδος Β΄ του Βελγίου διέπραξε τις φρικαλεότητες του, σε αναζήτηση του αινιγματικού Κουρτς, ενός υπεύθυνου εμπορικού σταθμού που στα βάθη της Αφρικής, εκεί που χτυπά η καρδιά του σκότους, έχει εγκαθιδρύσει ένα μικρό βασίλειο της φρίκης, «πέρα από το καλό και το κακό». Η νέα μετάφραση περιλαμβάνει συνοδευτικά κείμενα που φωτίζουν τις διάφορες όψεις της νουβέλας και την εποχή της.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Λεύκιος Ανναίος Σενέκας, *Η αποκολοκύνθωση του θεϊκού Κλαυδίου*

εισαγωγή - μετάφραση - σχόλια: Σταύρος Τσιτσιρίδης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Η Αποκολοκύνθωση του Σενέκα αποτελεί τη μοναδική πλήρως σωζόμενη αρχαία μενίππεια σάτιρα, είδους που χαρακτηριζόταν από τον συνδυασμό διαφορετικών στοιχείων (κυρίως την οργανική ανάμειξη του πεζού με τον έμμετρο λόγο αλλά επίσης του υψηλού με το χαμηλό, του κωμικού με το σοβαρό), την παρώδηση λογοτεχνικών ειδών και τον έντονα φανταστικό χαρακτήρα του αφηγηματικού περιεχομένου. Το έργο γράφτηκε πιθανώς το 54 μ.Χ. και αποτελεί παρωδία της «αποθέσεως» του άρτι αποθανόντος –για την ακρίβεια μάλλον δηλητηριασθέντος από τη σύζυγό του Αγριππίνα– αυτοκράτορα Κλαυδίου.

Αρχαία δράματα για τη Νέα Σκηνή,
Σοφοκλέους, Αντιγόνη, Οιδίπους Τύραννος
εισαγωγή - μετάφραση - σημειώσεις: Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

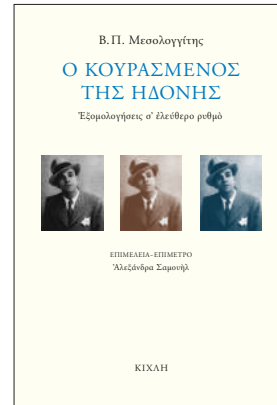
ΔΟΚΙΜΙΟ / ΠΟΙΗΣΗ

Β.Π. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Ο κουρασμένος της ηδονής. Εξομολογήσεις σε ελεύθερο ρυθμό

φιλολογική επιμέλεια - επίμετρο: Αλεξάνδρα Σαμουήλ
(ποίηση / φιλολογικό δοκίμιο) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ**

Ένα άγνωστο ποιητικό έργο του 1926, ξεχασμένο και από τον ίδιο τον ποιητή του, το οποίο βρέθηκε πρόσφατα και απροσδόκπτα στο πλαίσιο ενός ερευνητικού προγράμματος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, αναδεικνύεται ως το πρώτο έργο γραμμένο σε πραγματικά μοντερνιστικό στίχο, που δημοσιεύτηκε στη γλώσσα μας σε αυτοτελή έκδοση. Βιβλίο εξαιρετικά ενδιαφέρον, αν λάβει κανείς υπόψη ότι ο ποιητής του (ηλικίας τότε 20 ετών) φαίνεται να έχει μιμηθεί στους στίχους του εικόνες και την ατμόσφαιρα της πόλης κάποιων από τα ποιήματα του *Προύφροκ* (1917) και της *Έρημης χώρας* του Έλιοτ (1922). Την επανέκδοση του έργου αυτού συνοδεύει εκτενής, διεισδυτική μελέτη της Αλεξάνδρας Σαμουήλ.

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΛΕΞΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Διαβάζοντας Ποίηση

(ποίηση / φιλολογικό δοκίμιο) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ**

Κάθε έργο τέχνης εμπεριέχει ένα αίτημα ακύρωσης του χρόνου: γράφοντας, ζωγραφίζοντας, σκαλίζοντας το μάρμαρο, ο καλλιτέχνης προσπαθεί να νικήσει τον χρόνο, να φτιάξει κάτι *εξ αεί*. Εδώ, ο συγγραφέας επιχειρεί να δείξει με τρόπο απλό και χειροπιαστό το πώς κάποιοι ποιητές στήνουν έναν ολότελα καινούριο κόσμο, πιο πραγματικό από τον πραγματικό, πως τον απεικονίζουν, και πώς ταυτόχρονα οδηγούν το μάτι του αναγνώστη να διακρίνει και τα μη ορατά διά γυμνού οφθαλμού. Γιατί τα ποιήματα δεν γράφονται βέβαια με ιδέες, αλλά ούτε και με λέξεις· γράφονται με εικόνες.

Δεκατρία σύντομα δοκίμια που δεν απαιτούν ιδιαίτερες γνώσεις· απλώς κάποια προσοχή και ενίοτε διάβασμα του ποιητικού κειμένου «με το μολύβι στο χέρι». Τα κεφάλαια: «Διονύσιος Σολωμός, Η πρώτη γραφή του “Λάμπρου”», «Αλέξανδρος Μάτσας», «Μανόλης Αναγνωστάκης, Αναγνώστες του Αναγνωστάκη, Σαν τα παλιά ρολόγια», «Τίτος Πατρίκιος. *Ενώπιος ενωπίω*, Λυσιμελείς σκέψεις για την πολιτική και για τον έρωτα», «Γιώργης Μανουσάκης. Οι δυσκολίες της κατανοητής ποίησης, Τοπίο μυστικό», «Αργύρης Χιόνης», «Διονύσης Σαββόπουλος. “Φύσα θάλασσα πλατιά”, “Μακρύ ζεϊμπέκικο για τον Νίκο”» και τέλος «Η ανθολογία “Χαμηλή φωνή”».

Γ.Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ

Αριστοτελικά μελετήματα για το αρχαίο θέατρο

φιλολογική επιμέλεια: Σταύρος Τσιτσιρίδης **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ**

Στην παρούσα έκδοση έχουν συγκεντρωθεί οκτώ συγγενικά μελετήματα, επτά δημοσιευμένα μεταξύ του 1992 και του 2018 και ένα αδημοσίευτο, που όμως είχε ανακοινωθεί στο Λονδίνο το 2004 με την ευκαιρία της 50ής Επετείου του Ινστιτούτου Κλασικών Σπουδών, αλλά δεν έχει δημοσιευθεί ποτέ ως τώρα. Αυτό που συνδέει τα επιμέρους κείμενα που συναπαρτίζουν το βιβλίο είναι η συστηματική αναφορά τους στο μεγάλο έργο *Περί ποιητικής* του Αριστοτέλη – μεγάλο κι ας σώζεται μόνο κατά το πρώτο του μέρος, μαζί με λίγες σχετικές μαρτυρίες από άλλα του έργα ή έργα άλλων συγγραφέων.

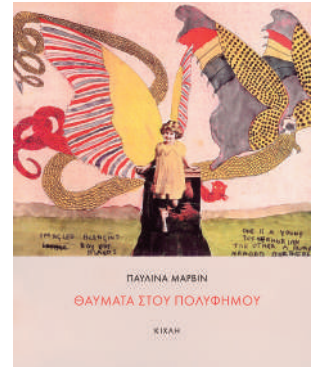
ΠΟΙΗΣΗ

ΠΑΥΛΙΝΑ ΜΑΡΒΙΝ

Θαύματα στου Πολύφημου. Σονέτα για την πολυκατοικία μου – Σβήστε τους φάρους για τον Ιβάν Ισμαήλοβιτς

(ποίηση και πεζά) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Μια πυρκαγιά από χέρι ακαταλόγιστο ξεσπά στου Πολύφημου, αποδεσμεύοντας τις ιστορίες των ενοίκων. Στο μεταξύ, ο ξένος διασχίζει τη χώρα στα σκοτεινά· επείγει όλοι να προστατεύσουν την πορεία του, κι ας μην τη γνωρίζει κανείς τους.

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΛΑΝΟΣ

Το ίχνος του άλλου

Είναι η απόσταση η μόνη αλήθεια; Αυτό είναι το ερώτημα που διερευνά το ποιητικό έργο το *Ίχνος του Άλλου*.

Η παρουσία ή κάποιες φορές η απουσία, σίγουρα η απώλεια των άλλων, διαγράφει τον ορίζοντα της ανθρώπινης ζωής. Αν κάποιες φορές φαίνεται ότι η απόσταση από τον άλλον είναι η μόνη αλήθεια, ή ότι η απόσταση δεν γεφυρώνεται, ότι η απώλεια είναι οριστική και η απόγνωση η μόνη βεβαιότητα, κάποιες άλλες φορές ωστόσο η αίσθηση της προσέγγισης και ίσως μιας απόλυτης εγγύτητας πλημμυρίζει τον άνθρωπο.

Η ιχνηλάτηση της παρουσίας και της απουσίας του άλλου –και του εαυτού ως άλλου– είναι το ζητούμενο της πνευματικής ελευθερίας που νοηματοδοτεί τον κόσμο.

ΝΙΚΟΣ ΦΡΑΤΖΕΤΗΣ

Ένα ταγκό στο Σαντιάγο

ΣΙΑΧΑΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Ποιήματα

